

چرا افراد بعضی چیزها را به خاطر می‌آورند و بعضی چیزها از یاد می‌برند؟

به تازگی مقاله‌ای توسط محققان دانشگاه رایس منتشر شده است که یک سوال اساسی مطرح و رابطه بین عوامل مؤثر بر حافظه انسان را روشن می‌کند.

به تازگی مقاله‌ای توسط محققان دانشگاه رایس منتشر شده است که یک سوال اساسی مطرح و رابطه بین عوامل مؤثر بر حافظه انسان را روشن می‌کند.

به گزارش ایسنا، نویسندگان این مطالعه فرناندا مورالس-کالوا (Fernanda Morales-Calva)، دانشجوی کارشناسی ارشد علوم روان‌شناسی در رایس، و استفانی لیل (Stephanie Leal)، استادیار علوم روان‌شناسی، تحقیقات موجود را برای ایجاد تحلیلی جامع از سه پرسش در مورد حافظه بررسی کردند این سه سوال چه، کجا و چه زمانی به یاد می‌آوریم بودند. آنها می‌خواستند به سوال اصلی که چرا مردم به یاد می‌آورند پاسخ دهند.

به نقل از ساینس دیلی، به طور خاص، محققان بررسی کردند که چگونه اهمیت عاطفی، ارتباط شخصی و تفاوت‌های فردی باعث شکل‌گیری حفظ حافظه می‌شود. برخلاف مطالعات تجربی، در این مطالعه یافته‌های موجود برای پیشبرد درک حافظه ایزودیک جمع‌آوری و تفسیر شد.

این بررسی، تحقیقات حافظه را در سه حوزه اصلی با محوریت چه، کجا و کی مردم به خاطر می‌آورند، دسته‌بندی می‌کند. مورالس-کالوا و لیل دریافتند که خاطرات اغلب بر اساس محتوای عاطفی، اهمیت شخصی، تکرار و توجه شکل می‌گیرند. به عنوان مثال، افراد به احتمال زیاد رویدادهایی را با طنین عاطفی عمیق یا جزئیاتی که فعالانه روی آنها تمرکز می‌کنند به یاد می‌آورند.

با این حال، آنچه به یاد می‌آوریم نیز تحت تأثیر عواملی مانند محل وقوع رویداد است. آنچه به عنوان حافظه فضایی شناخته می‌شود اغلب در حیوانات مورد مطالعه قرار می‌گیرد، و محققان می‌گویند که این جنبه مهمی از آنچه ما به خاطر می‌آوریم در تجربیات انسانی نیز هست. محیط‌های جدید توجه بیشتری را به خود جلب می‌کنند و بنابراین در مقایسه با محیط‌های معمولی و آشنا، خاطرات قوی‌تری را ایجاد می‌کنند.

در نهایت، محققان گفتند زمانی که این رویداد رخ می‌دهد در آنچه مردم به خاطر می‌آورند، تفاوت ایجاد می‌کند. اینکه چگونه افراد رویدادها را ترتیب می‌دهند و انتقال بین آنها را تشخیص می‌دهند، نقش مهمی در خاطرات بازی می‌کند. رویدادهای خاص اغلب به قسمت‌های مجزا تقسیم می‌شوند و بنابراین یادآوری آن برای افراد آسان‌تر است.

مورالس-کالوا گفت که علاوه بر این موارد، شرایط فردی، از جمله تفاوت‌های فرهنگی، شخصی و شناختی، می‌تواند تأثیر قابل توجهی در شکل‌دهی به نحوه به خاطر سپردن توسط افراد داشته باشد.

مورالس کالوا گفت: حافظه یک پدیده یکسان نیست. آنچه برای یک فرد به یاد ماندنی است ممکن است توسط دیگری کاملاً فراموش شود و این بستگی به پیشینه منحصر به فرد و اولویت‌های شناختی او دارد.

محققان گفتند که بررسی اینکه چرا ما تجربیات خاص را نسبت به تجربیات دیگر به خاطر می‌سپاریم می‌تواند پیامدهای قابل توجهی برای محیط‌های بالینی و روزمره داشته باشد. به عنوان مثال، به گفته محققان، در ارزیابی حافظه اغلب بر آزمون‌های استاندارد توسعه یافته در زمینه‌های فرهنگی خاص تکیه دارد که پتانسیل نادیده گرفتن تفاوت‌های فردی مهمی را دارند. چنین ارزیابی‌هایی ممکن است زمانی که در جمعیت‌های مختلف به کار می‌روند نتایج ناهمگونی به همراه داشته باشد که نیاز به رویکردهای متناسب‌تر را نشان می‌دهد.

به گفته محققان، با افزایش سن جمعیت جهانی و اختلالات حافظه به طور فزاینده، درک عوامل خاصی که حافظه را شکل می‌دهد می‌تواند مهم باشد.

لیل گفت: این بررسی اهمیت در نظر گرفتن ذهنیت و زمینه را در تحقیقات حافظه برجسته می‌کند. با در نظر گرفتن این متغیرها، می‌توانیم ابزارهای تشخیصی دقیق‌تر و مداخلات مؤثرتری توسعه دهیم.

نویسندگان می‌گویند که وقتی محققان تفاوت‌های فردی را در طرح‌های آزمایشی بگنجانند، می‌توان پیچیدگی حافظه را بهتر درک کرد. آنها می‌گویند که با انجام این کار، امیدوارند شکاف بین یافته‌های آزمایشگاهی و کاربردهای دنیای واقعی را پر کنند تا درک عمیق‌تری از تجربه انسانی ایجاد کنند.